

Nr 729

Av herrar **Wahrendorff** och **Magnusson** i Nennesholm, *angående verkskyddets finansiering.*

(Lika lydande med motion nr 295 i Första kammaren)

Enligt civilförsvarslagen är ägare av anläggning eller byggnad, för vilken verkskydd skall vara organiserat, skyldig att planlägga verkskyddet, förvara och underhålla för verkskyddet nödvändig materiel samt att bestrida kostnader för utbildning av verkskyddspersonalen och i övrigt vidtaga de särskilda anordningar och åtgärder som erfordras. Verkskydd skall i princip vara organiserat vid anläggningar med minst 100 anställda på orter där skyldighet att anordna enskilda skyddsrum föreligger.

Civilförsvaret är i likhet med andra försvarsangelägenheter i princip en statlig uppgift, men beträffande verkskyddet har statsmakterna funnit företagens medverkan nödvändig. För vår del vill vi ingalunda ifrågasätta det praktiskt lämpliga i att företagen på sätt som föreskrives i civilförsvarslagen organiserar och upprätthåller verkskydd. Däremot synes det kunna ifrågasättas om företagen bör bära hela kostnaden härför.

Någon ingående redovisning av de faktiska kostnaderna för verkskyddet finns inte att tillgå. Civilförsvarsstyrelsen har dock beräknat kostnaderna för materiel till verkskyddsorganisationen till ca 53 milj. kronor och de löpande kostnaderna för planläggning, underhåll och utbildningsverksamhet till ca 6 milj. kronor årligen vid fullt utbyggd organisation. Till viss del torde företagen dra nytta av dessa kostnader, nämligen till den del den för verkskyddet avsedda materielen — brandredskap, verktyg och sjukvårdsmateriel — kan och får utnyttjas även under fredstid. En betydande del av materielen kan emellertid inte användas på sådant sätt. Detta gäller t. ex. helt den kostnadskrävande utrustningen för gas-, radiak- och bevakningsgrupper, vilkas uppgifter är jämförliga med t. ex. hemvärnets. Särskilt bör uppmärksammas att kostnaderna på grund av vissa omständigheter varierar mellan olika företag.

Enligt vår mening bör principen för verkskyddskostnadernas bestridande vara att företagen skall bära den del av kostnaderna som svarar mot att de under fredstid kan använda för verksamheten avsedd materiel och liknande, medan staten bör svara för övriga kostnader. Det bör närmare utredas hur en sådan princip bäst skall kunna fullföljas. En möjlighet synes vara att staten tillhandahåller eller bekostar viss del av materielen

Bihang till riksdagens protokoll 1964. 4 saml. Nr 729—736

och genom civilförsvarsorganisationen biträder i eller svarar för utbildningsverksamheten. En annan möjlighet vore ekonomiska bidrag, vilka i så fall bör beräknas schablonmässigt. Måhända kan även andra möjligheter komma i fråga.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt utredning av frågan om verkskyddets finansiering i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 26 januari 1964

Harry Wahrendorff

Arne Magnusson
i Nennesholm

Nr 730

Av fröken **Wetterström**, om översyn av bestämmelserna rörande utfärdande av recept.

Till ledning för läkare och apotekare gäller av medicinalstyrelsen utfärdad kungörelse av den 20 maj 1947 (MF 1947/75), den s. k. »expeditionskungörelsen», angående förordnande och utlämnande av läkemedel från apotek m. m.

I punkt 15 av sagda kungörelse föreskrives vad närmast avser apoteken följande: »Signaturen till varje efter recept utlämnat läkemedel skall innehålla vad den ordinerande föreskrivit om dess användning m. m., apotekets och den ordinerades namn samt uppgift om dag och år för expeditionen varjämte den farmaceut som expedierat receptet å signaturen skall anbringa sin namnteckning. Finnas patientens namn och ålder angivna å receptet skola även dessa upptagas å signaturen. Vid signaturens utskrivande bör maskinskrift användas.» Vad gäller receptutfärdarens skyldighet föreskrives i samma kungörelse under punkt 4 följande: »Recept skall avfattas tydligt och utan sådana förkortningar eller tecken som kunna föranleda tveksamhet rörande dess rätta tolkning. Vid recepts utskrivande eller i varje fall vid angivande därå av ett läkemedels namn och sammansättning bör maskinskrift eller skrift med tryckbokstäver användas.» I föreskrifterna sägs vidare: »Därjämte bör å receptet lämnas anvisning om därå upplagna läkemedels användningssätt.»